

कीदृशोवरस्तत्राह ॥ तेनैवमिति ॥ आदित्येन एवमुक्तइत्येवंशब्दार्थः सर्वएवेति ॥ ३९ ॥ तेभक्तामयीतिशेषः कांचनप्रभाश्च भविष्यंति ॥ ४० ॥ विश्वेदेवादयस्तमुत्तमपर्वतं मेरुं सावर्णिमेरुमागत्य तत्र स्थित्वा पश्चिमां संध्यां प्राप्य आदित्यमुपतिष्ठंति इत्यग्निमेणान्वयः ॥ ४१ ॥ इतः पूर्वभागस्था अनुक्ता अपि द्वीपाविचेतव्या इत्यर्थः तः सिद्धं ॥ ४२ ॥ ततः परं दशयोजनसहस्रेऽस्ताचलइत्याह ॥ योजनानामिति ॥ तान्युक्तसंख्यायोजनानि अतीत्येतिशेषः ॥ मुहूर्तार्धमेकाघटी तथा तं शिलोच्चयमस्तम

तेनैवमुक्तः शैलेंद्रः सर्वएवत्वदाश्रयाः ॥ मत्प्रसादाद्भविष्यंति दिवारात्रौ च कांचनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि ये चापि वत्स्यंति देवगंधर्वदानवाः ॥ ते भविष्यंति भक्ताश्च प्रभया कांचनप्रभाः ॥ ४० ॥ विश्वेदेवाश्च वसवो मरुतश्च दिवौकसः ॥ आगत्य पश्चिमां संध्यां मेरुमुत्तमपर्वतं ॥ ४१ ॥ आदित्यमुपतिष्ठंति तैश्च सूर्योभिपूजितः ॥ अदृश्यः सर्वभूतानामस्तंगच्छति पर्वतं ॥ ४२ ॥ योजनानां सहस्राणि दशतानि दिवाकरः ॥ ॥ मुहूर्तार्धेन तं शीघ्रं अभियाति शिलोच्चयं ॥ ४३ ॥ शृंगेतस्य महद्व्यं भवनं सूर्यसन्निभं ॥ प्रासादगणसंवाधं विहितं विश्वकर्मणा ॥ ४४ ॥ शोभितं तरुभिश्चित्रैर्नानापक्षिसमाकुलैः ॥ निकेतं पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥ ४५ ॥ अंतरामेरुमस्तंच तालोदशशिरामहान् ॥ जातरूपमयः श्रीमान् भ्राजते चित्रवेदिकः ॥ ४६ ॥ तेषु सर्वेषु दुर्गेषु सरस्सु सचरित्सु च ॥ रावणः सह वै देत्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ४७ ॥ यत्र तिष्ठति धर्मज्ञस्तपसास्वेन भावितः ॥ मेरुसावर्णिरित्येष ख्यातो वै ब्रह्मणा समः ॥ ४८ ॥ प्रष्टव्यो मेरुसावर्णिर्महर्षिः सूर्यसन्निभः ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ प्रवृत्तिं मैथिलीं प्रति ॥ ४९ ॥ एतावज्जीवलोकस्य भास्करोरजनीक्षये ॥ कृत्वा वितिमिरं सर्वमस्तंगच्छति पर्वतं ॥ ५० ॥

भियाति ॥ ४३ ॥ अथ वरुणपुरवर्णनं ॥ शृंगेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दशशिराः दशस्कंधः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यत्र मेरौ ब्रह्मणा समः महामेरुवर्तिप्रजापतिसमः ॥ ४८ ॥ मैथिलीं प्रति प्रवृत्तिं मैथिलीसंबन्धिप्रवृत्तिं प्रष्टव्य इत्यन्वयः ॥ ४९ ॥ एतावत् उदयाचलमारभ्य मेरुसावर्णिपर्यंतं ॥ ५० ॥